

Pant. Det forekommer mig, at istedetfor der at sætte en strengere Grændse end den, der ligger i Forholdets Natur, kunde det være naturligere paa anden Maade og ad anden Veie at søge at tilveiebringe Lettelse i Udgangen til at erholde Laan i disse Giendomme. — Med Hensyn til Betalingen til Taxationsmændene troer jeg, at den næstforegaaende ærede Taler ikke ganske har Ret i den Opfattelse, at det Hensyn, som skulde bringe Taxationsmændene til at overtage saadanne Forretninger som de her omhandlede, naar de ikke vare pligtige dertil, skulde være Hensynet til Betalingen for Forretningen. Det forekommer mig, at der ikke ligger saa Lidt af, hvad man kalder Tillidshverv, i Ud nævnelser til denne Bestilling, og det forekommer mig, at man ikke, navnlig efter Forholdene paa Landet, hvor Folk ikke ere vante til at gjøre saa store Fordringer til Betaling for deres Tid, skulde opkræve Betalingen mere end høist nødvendigt. — I det Gaar, som sagt, at disse Hentydninger, som tildeels allerede have fundet Ord her, før jeg talte, ville blive tagne under Overveielse, maaskee i et Udvalg, skal jeg hertil indskrænke mig.

Rielsen: Nogle af de Bemærkninger, som jeg kunde have fundet Opfordring til at gjøre ved det foreliggende Lovudkast, ere allerede berorte, men der er dog endnu Udskilligt, som jeg maa tillade mig at omtale. Jeg finder mig saaledes foranlediget til at udtale, at jeg anseer det for heldigt, at Loven har etableret faste Taxationsmænd, navnlig saadanne, der eengang for alle aflægge en skriftlig edelig Forsikkring om, at de samvittighedsfuldt ville røgte det dem an betroede Hverv. Jeg troer, der vil findes Noget, som kan tale imod den hyppige edelige Bekræftelse af de enkelte Forretninger, hvorved der heller ikke kan antages at vindes Noget i Henseende til Samvittighedsfuldhed hos dem, der udføre et saadant Hverv. — I § 2 er der fastsat, at et Antal Taxationsmænd skal vælges for Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet. Det er imidlertid ikke der fastsat, hvem der skal bestemme Antallet.

Det er maaskee forudsat, at det skal være de udnævnelserne Autoriteter, men det kunde vistnok være hensigtsmæssigt, om det ligefrem var sat, hvem der bestemte Antallet. — Der skal derhos udnævnes en Formand for samtlige Taxationsmænd i Amtsbraadskredsene, hvad jo i Almindelighed vil sige det Samme som en Formand for samtlige Taxationsmænd i Amtet. Dette troer jeg er en Foranstaltning, som maa vække den største Betænkelighed. Det vilde neppe blive muligt for en Formand at fungere som saadan, uden at han maatte komme til at anvende en uforholdsmæssig Tid derpaa. Navnlig naar større Laan søgtes og han i Amtet med en Udstrækning af 10 og flere Miil i Gjennemsnit skulde selv indfinde sig ved Forretningen, vilde det blive et saadant Hverv, at man neppe kan vente, at Noget, der selv har Noget at passe, i en Arrække vilde kunne overtage det; og det skal jo være frivilligt. Det vil derhos, naar Protocollen skal findes hos ham, være næsten en Umulighed, at samtlige Forretninger kunne gaae deres Gang. Det vil endvidere, naar der skulde være en saadan Amtsfornand, være umuligt, ialtfald saagodt som umuligt, at Forretningerne kunde afholdes, som det er bestemt i § 8, seneft 8 Dage efterat Begjæringen er indgiven til Formanden. Det er nemlig i samme Paragraph paalagt Formanden at forhandle med de Taxationsmænd, som han udmelder, om Dag og Klokkeslet. Han skal altsaa tilskrive dem, have deres Svar tilbage, derefter skal han tilkjendegive dem, naar Forretningen er berammet, og endelig skal han give Requirenten fornøden Meddelelse; Alt dette skal skee i Løbet af 8 Dage, hvad jo efter de locale Forhold vil kunne være umuligt. Disse Bemærkninger angive faktiske Forhindringer for den foreslaaede Ordning, men jeg troer ogsaa, at der vil være meget, der taler for at lade denne Ledelse blive hos Retskrivere. Dette Formandens Hverv gjælder jo kun visse Tilfælde. Der er jo Tilfælde, hvor han slet ikke kommer til at udføre nogen anden Function end den at udmelde Mændene, tilstille dem Protocollen og beramme Dagen. Den Function, han skal udføre, naar Forret-